

Naše Želva

Vánoční speciál

Kam to dotáhli?

Rozhovor s absolventem naší školy

**Rozhovor se
členem školy**

Tentokrát se slečnou Vodičkovou

Co možná nevíte o Vánocích

OBSAH

Vánoce	3
Kultura	4
Kam to dotáhli?	5 - 6
Rozhovor se členem školy	7
Akce školy	8 - 9
Zprávy ze světa	10

Slovo na úvod

Vážení studenti,

právě držíte v rukou první číslo obnoveného školního časopisu Naše želva. Doufáme, že tímto zakládáme mnohaměsíční tradici, jejíž počátek si budeme pamatovat mimo jiné proto, že byl o Vánocích. :-)
Příjemné počtení Vám přeje redakce.

Redakce:

Jan Cuce,
Alžběta Petrovičová,
Kateřina Komárková,
Michaela Růžičková

Vánoce jak je možná neznáte

Vzhledem k tomu, že naši školu navštěvuje mnoho zahraničních studentů z různých zemí, rozhodli jsme se Vám přiblížit Vánoce z jedné z těchto zemí.

Vánoce na Ukrajině

Ukrajina je pravoslavnou zemí, která užívá při určování církevních svátků juliánský kalendář, a tak se Vánoce slaví 7. ledna. Štědrý večer se nazývá Sviaty Vechir (svatý večer) a nebo Sviata Vecheria (svatá večere). Na Vánoce se stejně jako u nás zdobí stromeček, nejčastěji smrk. Dárky naděluje Did Moroz (děda mráz), kterého si můžeme představit jako toho z pohádky Mrázik. Starší vlídný děd v rudém plášti s berlou mrazilkou a s bílým plnovousem. Tradicí je také stavět Vertep (betlém), kde jsou vyobrazeny postavy týkající se narození Ježíše Krista. S cukrovím, jaké ho známe my, se setkáme jen zřídka, většinou se pečou velké sladké dorty. Na Štědrý večer se chodí na hřbitov zapálit svíčky, pomodlit se a zemřelým se přináší porce štědrovečerní večere. Po návratu domů se podle tradic podává dvanácti chodová večere. Hlavním jídlem je Kruta (krupice), uzvar (odvar ze sušeného ovoce), boršč, zemle-panušky, zelňačka, hrách, studená smažená ryba a holubce (závitky s rýží). Večeře obvykle trvá i několik hodin. Sváteční čas na Ukrajině trvá až do svátku svatého Jana Křtitele, který připadá na 19. leden. Tímto článkem jsem Vám chtěla krátce přiblížit průběh Vánoc a tradice v zemi, o které Češi toho moc nevědí. Přeji všem studentům krásné prožití Vánočních svátků.

Autor: Kateřina Komárková

Anketa pohádek

Zeptali jsme se Vás na tři Vaše nejoblíbenější pohádky

P o h á d k a	Počet hlasů
1. S čerty nejsou žerty.	4 8 %
2. Mrázik.	4 4 %
3. Tři oříšky pro Popelka.	4 4 %
4. Sám doma	2 2 %
5. Sněhurka.	2 7 %
6 . Shrek/Shrekoled.	1 5 %
7. Grinch.	1 1 %
8. Nekonečný příběh.	7 %
9. „Chobotnice“	7 %
10. Příběh žraloka	7 %

Vánoční reklama - anketa

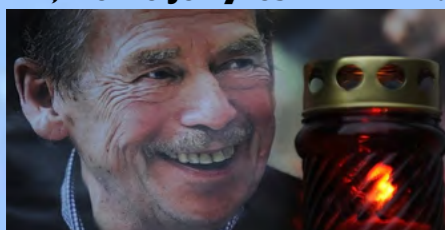
Vaše nejoblíbenější reklama:
Kofola s divokým prasetem

Vaše nejméně oblíbená reklama:
Vodafone „velikonoce“

vzpomínka na Václava Havela

Václav Havel v životě vykonal spoustu dobrého. Nejen pro Českou republiku. Byl jedním z hlavních představitelů Charty 77, která se ve značné míře zasadila o respektování lidských práv a o pád komunismu v Čechách. Václav Havel nám ukázal, že konflikty se nemusí řešit nutně násilím, ale lze je vyřešit i v míru.

Česko vyhlásilo státní smutek, a to na dobu tří dnů do Havlova pohřbu. Toto nařízení respektují všechna rádia, televize ale i kasina. Odešel čech kterému naslouchal celý svět.

autor: Jan Cuce

Ohlasy ve světě

Americký prezident Barack Obama v neděli uvedl, že jej smrt Václava Havla hluboce zarmoutila. Dodal, že stejně jako milióny ostatních lidí na světě i jeho inspirovala slova bývalého českého prezidenta a jeho schopnost vést. Šéf Bílého domu zároveň vyjádřil soustrast Havlově rodině i všem lidem v České republice.

„Jeho nenásilný odpor otrásl základy impéria, odhalil prázdnotu represivní ideologie a prokázal, že morální vůdcovství je mocnější než jakákoliv zbraň. Hrál klíčovou roli v sametové revoluci, díky které jeho lidé získali svobodu a inspirovali generace po celém světě, aby usilovali o sebeurčení a důstojnost,“ uvedl americký prezident v oficiálním prohlášení.

zdroj: novinky.cz

Film Muž ze země

Dlouho jsem okolo tohoto filmu chodil bez povšimnutí, ale zvědavost mne přemohla, nedalo mi to a zkouknul jsem ho. Nadchnul mě! Film dle poslední povídky Jerome Bixbyho, ne moc známého, ale přesto ceněného autora SCI-FI, který napsal pár scénářů i k Startreku.

Rozloučení s přáteli, příběh scvrklý do jediného rozhovoru o bytí a nebytí, víře a nevíře s pár přáteli z akademické půdy, ne moc známí herci a rozhodně žádné akční „vzrůšo“. Ale představte si, že vám váš dobrý přítel tvrdí, že je někdo kdo tu žije již několik tisíciletí. Představte si, že vám řekne něco co (pokud jste věřící) otřese vaši vírou. Jak byste reagovali? No řekněme si to upřímně, asi byste okamžitě volali do blázince, aby pro tohoto člověka přijeli. Ale co když tento člověk argumentuje tak přesvědčivými argumenty, že nevíte čemu věřit.

Ačkoli se tento film zdá zprvu nezáživný, dokoukáte ho až do konce. Alespoň mě se to tak stalo, prostě jsem chtěl vědět, jak to bude dál. Už jenom kvůli tomu, že vás tento film nutí k zamyšlení a uvažování plus rozebírá podle mne celkem častou otázku, kterou si už určitě každý minimálně jednou položil a to, co kdybych byl nesmrtelný“. No asi by vás překvapilo, že to není tak úžasný, jak si myslíte.

Za dobrý námět a slušné zpracování dávám filmu 75%

Autor: Jan Cuce

Kniha Bílá nemoc

Hra Bílá nemoc, kterou napsal Karel Čapek s jistou dávkou nadhledu a předvídaní událostí, které ne všichni chtěli vidět. Tato hra nepřimo ale celkem výstižně ukazuje to, co nastalo za druhé světové války. Karel Čapek jako jeden z mála českých spisovatelů věděl, co se blíží za hrůzy a snažil se na ně upozornit snad v každém svém díle.

Hra pojednává o nemoci, která se začne projevovat zcela neškodně. A to malou bílou skvrnou na těle, která dané místo znecitliví a postupně se rozlézá po celém těle. Až člověka zabije. Zemi v této době vládne Maršál, který je touto nemocí také zasažen. Na scéně se objevuje doktor Gallén, který na tuto záhadnou nemoc nalezl lék. Avšak doktor Gallén se zapřisáhl, že bude léčit jen chudé a lidi, kteří prokážou svou dobrotu. A to je špatná zpráva pro Maršála, který je touto nemocí zasažen. Maršál se snaží získat lék pomocí převleku za chudého muže. Ale Gallén ho pozná a sdělí mu, že ho vyléčí, pokud zastaví přípravy na válku. S tím ale Maršál nesouhlasí, a snaží se Galléna podplatit. Ten se ale podplatit nedá a Maršál odchází s nepořízenou.

Tato kniha napsána jako divadelní hra mne zaujala zejména proto, že autor knihy téměř přesně věděl, co se stane, a události jsou v této hře v podstatě odrazem naší historie. O to je tato kniha působivější, protože ji napsal ještě před druhou světovou válkou.

Autor: Jan Cuce

Lidice aneb co jsme neviděli

Byli jsme sice v Lidicích, ale myslím, že jsme s nimi nebyli řádně seznámeni. Jsem si jistá, že jste podobného názoru. V tomto článku bych vám tedy chtěla stručně popsat, o čem jsme přišli. V podstatě o to nejlepší, jelikož jsme neměli šanci zajít si na území původních starých Lidic. Nevím, zda jste si všichni cestou od muzea všimli po levé straně obří zelené plochy. To je to místo, které vám chci přiblížit. Nejprve ale něco z historie.

Historie

Teror byl začátek v podstatě díky atentátu na říšského protektora - Reinharda Heydricha v pražské Libni. Ten měli spáchat parašutisté skupiny Anthropoid Josef Gabčík a Jan Kubiš, a to 27.5.1942. V průběhu tzv. heydrichiády bylo pak popraveno přes 1500 osob. Až výslech Anny Maruszczaákové, která byla adresovanou „podezřelého“ dopisu, pak nacisty dovedl k vypálení Lidic a Ležáků. Gestapo tak bylo zavedeno na stopu lidického poručíka letectva Joisefa Horáka. Ten byl od r. 1939 neznámý spolu s Josefem Stříbrným, a tím se dalo předpokládat, že se vstoupili do zahraničních armád. 9. června 1942 pak Adolf Hitler souhlasil s vyhlazením Lidic. Ještě toho večer byla obec neprodyšně uzavřena. Po půlnoci byli obyvatelé vyháněni z domovů a muži odděleni od žen. S sebou si měli vzít pouze teplé oblečení, cennosti a jídlo na 3 dny. Muži byli hned na to zahrnani do sklepů Horákovy statku a do jednoho povraždění. Ženy a děti byly shromážděny v místní škole, převezeny do Kladna, do budovy dnešního gymnázia, a za krutého zacházení vězněny po 3 dny. Gestapo poté matkám doslova vyrvalo děti s rukou a odvezli. Stopy většiny z nich končily v červenci 1942 v polském koncentračním táboře v Lodži, ty šťastnější byly dány k poněmčení a převychování německým rodinám. Životy žen skončily v táboře Ravensbrück.

*

Toto peklo končí zastřelením 16. června 1942 zastřelením 19 mužů v pražských Kobylisích. Bylo to 11 mužů noční směny a 8 mužů dříve uvězněných z rodin Horákových a Stříbrných. S nimi bylo zavražděno i 7 žen z těchto rodin. O osm dní později byla v Mauthausenu zastřelena i Anna Maruszczaáková se svým milencem Václavem Řihou.

To tedy byla smutná stručná historie Lidic. Ale vzpomeňme si, co jsme viděli v expozici místního muzea. Od roku 2005 tu funguje multimedialní expozice s názvem A neviní byli vinní... Krátký film na začátku prohlídky nám promítne historii Československa až do oné lidické tragédie. V samotné expozici jsou čísla označena jednotlivá zastavení. Strohé betonové zdi, exponáty připomínající původní obyvatele a fotky.. to vše na vás působí vskutku depresivně, nejvíce však asi zed' jmen. Pohled na ohromné množství jmen zemřelých je zstrašující a drásavý. Ale ještě tu je vícejazyčný film - zpovědi přeživších lidických dětí a matek a jejich vzpomínání na ony dny. Díky němu se dokážou naše myšlenky plně soustředit na tehdejší smutné události a doslova chytí za srdce. Přesuňme se však ven.

Pietní území Lidic

Nachází se na území původních Lidic. Nyní je zde několik zastavení, které připomínají neblahý osud domů a jejich obyvatel. Od muzea a Růžového sadu vedou cesty do údolí Lidického potoka a pokračují do svahu k původnímu a současnému hřbitovu. Hned u muzea je umístěn Pomník dětských obětí války akademické sochařky Marie Uchytlové osazený na místo v roce 2000. Tvoří ho 82 soch, údajných obětí nacistického zla. Hrob lidických mužů se zdí zahrady Horákovy statku je o něco níže vlevo. V době žní se na tomto místě údajně plaší koně, kteří cítí pach smrti. Tak bylo i identifikováno přibližné místo hrobu.

*

Vedle hrobu je umístěna socha truchlící ženy od akademického sochaře Bedřicha Stefana.

Za Lidickým potokem se nachází zbytky kostela sv. Martina z poloviny 14.století. Ten byl několikrát poničen a opravován. Najdeme tu i zbytky původní školy z roku 1824, též další dílo Bedřicha Stefana - sochu matky s dítětem. Nakonec se dostaneme k původnímu hřbitovu, který tvoří obrysy původních hrobů s náhrobními kameny nebo kříži.

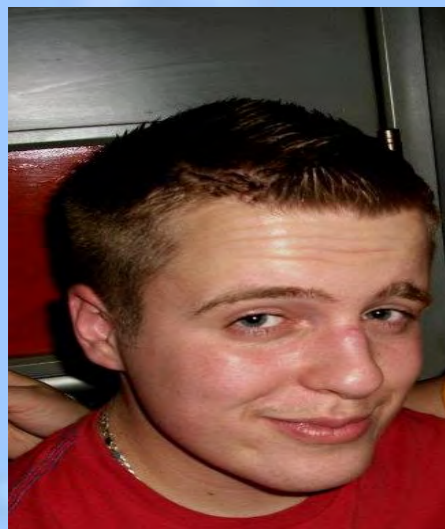
Růžový sad

Sad byl založen roku 1955 a v padesátých a šedesátých letech 20.století se sem sjely desítky růží z celého světa. Po revoluci však obec nemá na jeho údržbu a sad zanikl. K jeho obnovení došlo až po vzniku Památníku Lidice v letech 2001-2003 dle návrhu Pabla Bulíře. Dnes obsahuje památník přes 200 kultivarů růží celého světa a celkem 21 000 rostlin. Centrálním motivem je červená rozkvetlá růže. Ta charakterizuje barvou krev a oheň, ale také vyhlazení Lidic v době květu růží, pokleslé listy symbolizují smutek zmařených životů. Tato velká růže vyrůstá u fontánky s pískovým sousoším „Mir“ z roku 1955. Stonek je cestou, která prochází i přes půlkruhový památník obcím, které potkal podobný osud jako Lidice. Květ se pak rozpíná ve směru ulice 10.června 1942 a sloupu míru. Dalším motivem je poupě v západní části zahrady na připomínku nerozvinutých životů lidických dětí; květ na východě vypráví o útrapách lidických žen, obrysy původních Ludic v tzv. „záhonech dárků“. Nejsou zde však pouze růže, jednotlivé růžové parcely odděluje výrazný buxus. Kompletní a velmi přehledný plánek naleznete na: http://www.lidice.eu/mapLM_cz.aspx , kde při pozornějším pohledu můžete rozpoznat růžový květ a jeho stonek. Snadno si tak představíte místa, o která jste přišli.

Autor: Michaela Růžičková

Kam to dotáhli?

Rozhovor s bývalým studentem BEANu o jeho zkušenostech ze školy a jeho vzpomínkách.

Rok 2004 - 2008

1. Jak jsi se dozvěděl o Beanu?
Z jedné brožury, kde byl seznam všech středních škol v ČR. Vybíral jsem mezi soukro-

2. Jak jsi byl spokojen s formou výuky na Beanu a jak jsi prospíval? Výuka byla víceméně v pořádku, i když jistě by se někde našly nějaké rezervy. Záleželo však také na studentech, jak se k výuce postaví. Jinak jsem nepatřil mezi nejvýznamnější studenty, ale ani ne mezi nejhorší. Upřímně řečeno, jsem se docela i flákal.

3. Co jsi studoval za obor?
Studoval jsem management ve veřejné správě.

4. Jaký byl tvůj nejoblíbenější učitel/ka na škole? A proč? Oblíbených učitelů bylo více. Rád jsem měl ale například Mgr. Josefa Němečka. Byl velice vtipný a na jeho hodiny jsem se těšil, i když to byla matematika.

5. Jakou máš nejlepší vzpomínku na SŠ Asimaturitní ples. Staral jsem se o organizaci plesu. A když jsem viděl, že všechno probíhá tak, jak by mělo, tak jsem z toho měl příjemný pocit.

6. Co nyní studuješ za VŠ? A čím by si se chtěl časem živit?
Policejní akademii ČR v Praze, obor Bezpečnostní management ve veřejné správě. Čím bych se chtěl, ale žít, tak to nemám úplně jisto. Práce ve státní správě nebo u některých složek Policie ČR by mi ale nevadila.

7. Jak tě střední škola připravila na výuku VŠ a přijímací řízení na VŠ? Určitě mi to dalo jisté základy. Vždyť i teď se učím ekonomické předměty nebo předměty zaměřené na management. Co se angličtiny týče, tak ta mi pomohla velice.

8. Jak by jsi srovnal učení na maturitní zkoušku a zkoušku zápočtovou? Je to velice obdobné. Aspoň co se množství látky týče. I když některé zápočty jsou snadné, jiné méně, tak zkoušky jako takové bývají o dost obtížnější.

9. Byla pro tebe maturita obtížná na psychiku? Ano a velice. Člověk si uvědomuje, že se tam jedná o jeho budoucnost. Nezvládneš a můžeš se minimálně na rok rozloučit s VŠ.

10. A co by jsi doporučil budoucím maturantům pro přípravu popř. pro zvednutí sebevědomí? Hlavně, aby si věřili co se přijímacích zkoušek týče. I zdánlivě těžké přijímací zkoušky mohou být ve výsledku úspěšné. Hlavně tedy sebevědomí a jít si za svým cílem.

Rozhovor se členem školy

Se slečnou Vodičkovou

Každý je problémový

I když naše škola nepřekypuje skvělými žáky, má náš učitelský sbor ve svých řadách mnoho skvělých pedagogů. Mezi nimi je i mnohá žáky oblíbená Tereza Vodičková, vášnivá čtenářka a skvělá profesorka literatury a společenských věd, která byla tak laskavá a odpovídala nám na pár otázek.

Jaké bylo vaše dětství?

Šťastné, asi jako by mělo být každé dětství, menší problémy byly samozřejmě v pubertě, a to hlavně ve škole i tak trochu doma, ale takové to přímo dětství jsem měla určitě šťastné. Takže jestli to budí dojem díky mému vyprávění, že nebylo, je to tím, že některé historiky vytrhnu z kontextu. Podle mě je prostě puberta u dětí a rodičů oboustranně konfliktní, ať méně či více, ale dětství jsem měla určitě krásné.

Co děláte ve volném čase? Dlouho jsem tancovala, ale teď na to už nemám čas.

Prozradíte nám, kde jste se s přítelem seznámili?

No, to je taková veselá historika... Seděla jsem v kavárně a čekala na kamaráda a u toho si četla a on přišel a říká: „To je Salivarová, nebyla to manželka Škvoreckýho?“. A já na to: „Jo, ty nebudeš úplně blbej.“ No a to, že není blbec mi občas dokazuje dodnes.

Bliží se Vánoce a nás by zajímalo, jak je slavíte.

My máme krásné Vánoce, každého čtyřicetiletého chodíme na procházku s rodinou, poté máma uvaří, proběhne večere, pak se pohádáme, pak se tomu zasmějeme, rozdáme si dárky. Koukneme se na pohádku. A já utíkám na půlnoční. Stále slavím s rodinou, je to kvůli tomu, že je přes rok vidím tak desetkrát a já sama si ještě nedokážu představit Vánoce bez nich, navíc sestra teď má dítě, takže se nám to rozrostlo jakoby přes dvě rodiny a je to docela hezký a pár let to tak určitě ještě zůstane.

A už máte nakoupené dárky?

No, nemám, já dárky každoročně kupuji až dvaadvacátého, a kdyby tohle slyšeli rodiče, tak si řeknou, že jsem se vůbec nezměnila, ale já jsem v tomhle hrozná, nikdy nevím, co mám komu koupit, až na otce, jelikož ten dokáže předstírat, že se mu líbí úplně všechno. A to jsem ho zkoušela dost.

Spouště žákům se líbí Váš módní styl. Prozradíte nám, kde čerpáte svou inspiraci?

Inspiraci jsem čerpala od své sestry. Vždy se mi líbilo to, jak se oblékala, a tak jsem jí kradla oblečení, nenáviděla mě celou pubertu, až teď se vlastně bavíme normálně. Ale je to otázka fantazie, kupuji si prostě to, co se mi líbí, nemám vysloveně značku ani obchod.

Co Vás přivedlo na Bean?

Učitelské noviny. Tenkrát jsem je držela podruhé v ruce, i přesto, že jsem ped'ák studovala už přes tři roky. Bojím se všeho, co začíná slovem učitelský...Mojí největší noční můrou je, že si jednou pořídím učitelský zápisník. A zrovna v tom čísle byl inzertát, že SSOS hledá učitelku čj.

Co Vám vadí na naší škole?

V podstatě nic. Vedení i kolegové jsou skvělí. Není to žádné „lezprdelkování“, vážně. Dost oceňuji to, že jsou otevření novým podnětům. Nechávací nám volnou ruku. Je hezké, když ve vás někdo věří. Studenty mám taky ráda, nejsem ovšem Matka Tereza, takže to má své limity, jen mě mrzí, že jste občas rezignovaní, bez zájmu. Je někdy dost vyčerpávající vás pro něco nadchnout, doufám, že tím, že pracujeme s audiovizuálním materiálem se to lepší...

Autor: Alžběta Petrovičová

Akce školy

25.11. se team nejlepších sportovců naší školy Bean pod vedením a dohledem paní profesorky Neumannové zúčastnil výběrového florbalového utkání střechních škol. Hrál se proti prestižním gymnáziím - Písnická a Špitálská, oba zápasy byly odehrány s maximálním nasazením a vytrvalostní snahou všech našich hráčů. Utkání doprovázela i menší zranění, při kterých se sice nic vážného nikomu nestalo, ale pohled na ně nebyl příjemný. Doufáme, že vše je již vyléčené. Našemu florbalovému teamu a paní profesorce moc děkujeme za reprezentaci a přejeme spoustu úspěchů na dalších sportovních akcích!

Autor: Kateřina Komárková

Uzavřená země promluví

Vůdce komunistické Severní Koreje Kim Čong-il v sobotu zemřel ve věku 69 let. V pondělí to oznámila severokorejská média. Kim už loni v září označil za svého nástupce svého třetího syna Kim Čong-una. Pohřeb zesnulého vůdce byl stanoven na 28. prosince.

Rozpad Eurozóny?

Nový prezident Evropské centrální banky (ECB) Mario Draghi v nedělním rozhovoru pro list Financial Times připustil možnost rozpadu eurozóny, což jeho předchůdce Jean-Claude Trichet považoval za absurdní. Dodal, že situace by byla horší pro země, které euro opustí. Uvedl ale, že ECB nebude ani nakupovat státní dluhopisy zadlužených zemí, ani tisknout peníze, a že spoléhá na sílu eurovalu.

Krátce ze světa

Další ropná katastrofa?

V Ochotském moři se převrátila a potopila ropná plošina. V Ochotském moři se převrátila a potopila ropná plošina.

Záchranáři v Ochotském moři pátrají po přeživších nedělní havárie mobilní ropné plošiny. Ta se převrátila během cesty do přístavu a potopila se. Podařilo se zachránit 14 lidí, dalších 16 zemřelo, ostatní se pohřešují. Záchranáři ale zahlédli na moři člun, na němž byli lidé. Nevědí ale, zda jsou živí, či mrtví.

Blízká se na lepší časy?

Izrael v neděli propustil druhou a poslední skupinu 550 palestinských vězňů na základě dohody s radikálním palestinským hnutím Hamas o výměně za zajatého vojáka Gilada Šalita. Informovaly o tom agentury AP a AFP. Celkem Izrael propustil 1027 vězňů Palestinců.

Vojáci opouští Irák

Z Iráku v neděli odešli poslední američtí vojáci. Stáhli se po téměř devíti letech. Válka Spojené státy stála téměř 4500 mrtvých ve vlastních řadách a s přičtením skrytých nákladů až tři bilióny dolarů. Celkem ale v konfliktu přišly o život přes sto tisíc lidí a další desetitisíce Iráčanů svoji vlast opustily.

Další problém ve Fukušimě?

Několik desítek zaměstnanců, kteří se podílejí na zabezpečení havarované japonské jaderné elektrárny Fukušima, onemocnělo prudkou střevní chřipkou. Jak v sobotu oznámila agentura AP, kvůli jejich absenci muselo být zastaveno odklizení radioaktivního odpadu ve Fukušimě.

PF 2012

**Všem studentům a učitelům
naší školy přejeme krásné Vánoce
a šťastný nový rok se spoustou
studijních a jiných úspěchů!**

Vaše redakce